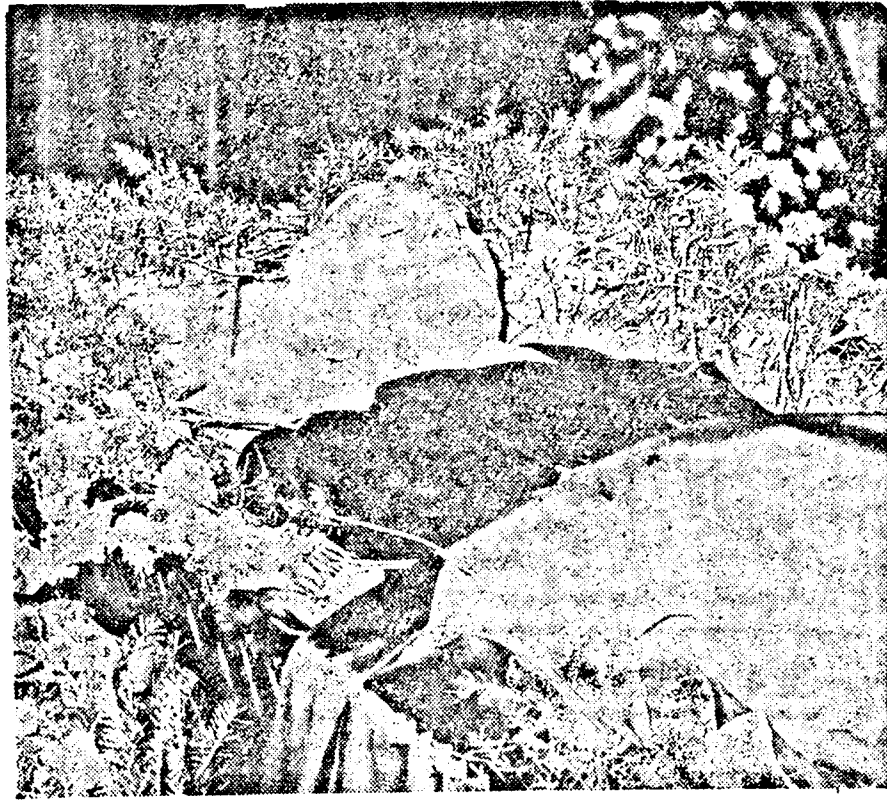

A főváros lakossága utolsó útjára kísérte dr. PETRU GROZÁT

Január 10, péntek, a gyász napja egész dolgozó népünk számára. A főváros lakosai, az egész országból és a külföldről érkezett küldöttségek utolsó útjára kísérték dr. Petru Groza elvtársat, a kiváló politikus és államférfit, a román nép hű fiát, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének elnökét.

A Köztársasági Palota termében, ahol dr. Petru Groza elvtársat felváltották, a gyászinduló komor akkordjai csendülnek fel. A nagyterem lámpáinak fénye tompán szűrődik át a gyászfátyolokon. A bársonnyal borított háttérben a Román Népköztársaság gyászfátyolos címere és a gyászfátyolos állami lobogó örködik a ravatal felett. A ravatal két oldalán vörös bársonnyal bevont tükrösztalokon párnákon helyezték el azokat a magas román és külföldi kitüntetések, rendjelek és érdemek, amelyekkel dr. Petru Grozát, a román nép szeretett és

tisztelt vezetőjét, a haza felvirágoztatásának és előrehaladásának, a nép boldogságának, a népek közötti barátság és béke lelkes harcosát kitüntették.

Megjelentek a párt és a kormány vezetői, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai, a természetesen való részvételre kijelölt külföldi küldöttségek tagjai.

A ravatal mellett az elhunyt családtagjai tartózkodnak.

Réggel 8 óra. Megkezdődik a vallási gyászszerzartás, melyet Iustinian, a román ortodox egyház patriarchája celebrál, Iustin Moisescu, Moldova és Suceava metropolitájának, Nicolae Colan, Erdély metropolitájának, püspököknek, papoknak és diakonoknak segédletével. Az egyházi szerzartásra a válaszokat a patriarcha énekkara adja, Nicolae Lungu professzor vezetésével.

A vallási gyászszerzartás után a Román Népköztársaság vallási felekezeteinek vezetői imát mondanak az illető egyház szerzartása

szerint. Dr. F. R. Müller, evangélikus püspök, Arad Aladár református püspök, dr. Kiss Elek unitárius püspök, Traian Iovanelli bukaresti római katolikus érseki vikárius, Argy György evangélikus püspök, dr. Rosen Mózes, az izraelita vallásfelekezet főbírája, Iszkub Mehmet mufti, a muzulmán felekezet vezetője, Stefan Nobilescu, az RNK-beli Szövetséges Evangélikus hitfelekezetek nevében.

Nicolae Colan, Erdély metropolitája, a román ortodox egyház és a Román NK többi vallásfelekezetének nevében tartott gyászszerzartást.

Ismét felhangzanak a gyászinduló komor akkordjai. A ravatal előtt csendben haladnak el bucsutvéve a szeretett dr. Petru Groza elvtársról a magasrangú állami tisztviselők, a tömegszervezetők vezetői, a nagynemzetgyűlési képviselők, az RNK fegyveres erőinek tábornokai, akadémikusok, tudósok, művészek, az ország minden vidéke dolgozóinak képviselői.

Háromnegyed 10. Az utolsó díszorségek váltják egymást. Díszorséget állnak az Albán Népköztársaság, Argentína, a Bolgár Népköztársaság, a Csehszlovák Köztársaság, a Kínai Népköztársaság, a Mongol Népköztársaság, Egyiptom, Finnország, a Német Demokratikus Köztársaság, a Jugoszláv SZNK, a Lengyel NK, Svédország, Szudán, a Magyar NK, a Szovjetunió, a Vietnámi DK képviselői.

A következő orsók: Vladimir Gheorghiu, Alexandru Birladeanu, Gherasim Popa, Anton Moisescu, Gheorghe Stoica, D. Balalia, Nagy István, Eremia Pardau, Raluca Ripan akadémikus, Maria Zidaru elvtársak.

Az utolsó díszorsók lép a ravatal mellé: az orsók tagjai a következő elvtársak: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnarus hadsereg tábornok, Petre Borila, Nicolae

(Folytatása a 3-ik oldalon)

FROL KOZLOV elvtárs, az OSzSzSzk minisztertanácsa elnökének, az SzKP KB Elnöksége tagjának beszéde

Drága elvtársak és barátok!

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának, a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének, a szovjet kormányának megbízásából és az egész szovjet nép nevében engedjék meg kifejezmem mély fájdalomunkat és részvétünket, a román nép által elszívott súlyos veszteséggel, Petru Groza elvtársnak, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnöksége elnökének, a Szovjetunió nagy barátjának elhunytával kapcsolatban.

A román Népköztársaság dolgozóival együtt, valamennyi szocialista ország dolgozóival, az egész világ haladó szellemű emberei mélyen fájólag Petru Groza elvtárs elhunytát.

Petru Groza elvtárs hosszú és dicsőös utat tett meg népének szolgálatában. Országának méltó hazafi, a román nép hű fia volt.

Petru Groza elvtárs politikai tevékenységét egy polgári párt sorában kezdte meg. Mint az értelmiség legjobb és leghaladóbb részének képviselője, az Októberi Szocialista Forradalom nagy eszméjének életet adó befolyása alatt értelmileg és érzelmileg megértette a történelem új útjait, megértette, hogy csak a munkásosztály marx-lenini pártjának vezetésével lehet biztosítani hazájának felvirágzását és haladását.

A következőkben demokratikus forradalmi harc útján haladt a romániai dolgozók érdekében, majd később aktív résztvevője és egyik vezetője volt ország szocialista építésének.

Petru Groza, a román nép életében bekövetkezett nagy történelmi átalakulások korszakában mindig együtt volt a néppel, együtt a nép élharcosával, a Román Munkáspárttal, a szocialista átalakulások vezető erejével.

Petru Groza elvtárs mélyen megértette, hogy csak a munkások és a dolgozó parasztek, a munkásosztály vezetésével lehet legyőzni a reakció erőit, lehet növelni a parasztek és az egész nép anyagi és kulturális színvonalát.

1933-ban az Ekésfront parasztszervezet élére állt, amely a fasiszta reakció nehéz éveiben csatlakozott a kommunista pártnak, Romániának a hitlerista agresszió

büntetésére való átalakítása elleni harcához. 1943-ban eme hazafias tevékenysége miatt bebörtönözték.

Petru Groza beható tevékenységet fejtett ki az 1944 őszén a Román Kommunista Párt kezdeményezéséből megszervezett Demokratikus Nemzeti Arcvonal keretében.

Sorsát elválaszthatatlanul a népi demokratikus Románia építéséhez fűzte.

Petru Groza elvtárs személyében a Román Népköztársaság dolgozói kitűnő államférfit és politikuszt vesztek el, aki erejét és energiáját nem kímélve építette az új, demokratikus Romániát, először mint a minisztertanács elnöke, majd mint a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének elnöke.

Petru Groza akkor hagyott el bennünket, amikor a Román Népköztársaság jelentős sikereket ért el a szocializmus építésében, a népgazdaság és a kultúra fejlesztésében, a nép életszínvonalának emelésében.

Petru Groza elvtárs fáradhatatlanul munkálkodott a béke és a népek biztonságának ügyéért.

Valamennyi ország száz- és százmillió lakója mint lelkes békeharcos, a nemzetközi együttműködés hívének ismeri.

Petru Groza elvtárs a Szovjetunió hű barátja, a szovjet nép barátja volt. Még a második világháború idején harcolt azért, hogy Románia elfoglalja helyét az antihitlerista arcvonalban. Románia felszabadulása után Petru Groza elvtárs sokat tett a román-szovjet barátság megszilárdításáért, az államaink közti sokoldalú és eredményes együttműködés megteremtéséért. Most tíz éve, a Román Népköztársaság kormányának nevében, ő írta alá a szovjet-román barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést. A román-szovjet barátság megszilárdításában hazája függetlenségének és nemzeti szuverenitásának biztos kezességét látta.

Petru Groza elvtársnak alkalma volt több nagyobb utazást tenni a Szovjetunióban és a szovjet emberek mindenütt melegen és szeretettel fogadták, a testvéri román nép kitűnő fiát látva benne.

Petru Groza „Szemeimmel látam a béke országát” című emlétkönyvében számos, me-

leg érzelemmel írt oldalt szentelt a szovjet népeknek. Mély csodálattal beszélt a szovjet nép nagyszerű hősségéről és rámutatott arra, hogy a szovjet emberek „nemcsak a szovjet ország történelmében, hanem az egész emberiség történelmében a szabadságszeretet, a magasabbrendű szovjet hazafiságtól lelkesített ragyogó oldalát, minden nép számára nagyszerű tanulságokkal szolgáló oldalakat írtak be”.

Ismeretes, mily nagyszabású harcot vívtak és vívnak a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyéért a dicsőös Román Munkáspárt, a munkásosztály és az egész román nép.

Petru Groza elvtárs kevéssel hálála előtt arról írt, hogy mennyire érdeke Romániának a béke megővése, lelkesedéssel köszöntötte az 1957 novemberében a Békenyilatkozatot és Kálványnt elfogadó kommunista és munkáspártok testvéri egységét.

„Ime, miért talált olyan hatalmas visszhangra a román nép sorában a kommunista és munkáspártok képviselőinek moszkvai tanácskozásán elfogadott Békakálvány — írta Petru Groza. — Ime, miért támogatja mindenben a Román Népköztársaság kormányát a Szovjetunió Legfelső Tanácsának a szovjet kormány külpolitikai kérdéseire vonatkozó határozataiban, valamint a Szovjetunió kormányának üzeneteiben foglalt javaslatokat, mint amelyek teljes egészében megfelelnek valamennyi nép lételemének és hozzájárulnak egy újabb háború veszélyének kiküszöböléséhez, a béke megerősítéséhez és a nemzetközi együttműködéshez”.

Kedves elvtársak és barátok!

Mély fájdalommal válnék el ma örökre a román nép dicsőös fiától, Petru Grozától, aki annyit tett a szocialista országok népei testvéri barátságának megszilárdításáért.

A román nép joggal büszkélkedhet egy olyan kitűnő államférfival és politikkussal, mint amilyen Petru Groza volt. Emlékét örökre megőrzik a Román Népköztársaság dolgozóival együtt a Szovjetunió népei és az egész haladó emberiség.

Bucsuzunk Tőled, drága barátunk és elvtársunk!

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 4003. szám

Szombat, 1958. január 11.

4 oldal, 20 bani

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs beszéde

Eltársak és barátaink!

Tisztelt külföldi küldöttek!

Népünk, a Román Munkáspárt és a Román Népköztársaság kormányának mélyeségű fájdalommal vesz ma bucsut az ország egyik nagy fiától, Petru Groza szeretett barátunktól, elvtársunktól, hazánk szabadságának és felvirágoztatásának, a társadalmi igazságnak harcosától, a kiváló államvezetőtől, a szocialista Románia egyik élenjáró építőjétől, a béke és a népek közötti barátság ügyének odaadó, harcos hívéből.

Petru Groza haladó szellemű demokrata és hazafi volt. Szoros kötelékek fűzték a tömegekhez és egybeforrt a nép társadalmi és nemzeti felszabadulási törekvéseivel, megértette melyek azok a társadalmi erők, amelyek véget vehetnek a román nép évszázados szenvedéseinek. Helyes következtetéseket vont le az országnak az utóbbi évtizedek alatti történelmi fejlődéséből, a haladás és a reakció erők közötti mérlegható társadalmi-politikai konfliktusokból. Petru Groza, mint tisztánlátó politikus, akit az az őszinte óhaj hatott át, hogy a haza fejlődéséért és felvirágoztatásáért küzdjön, szembeszállt a burzsoázia és a földbirtokosság legreakciósabb köreiben nemzet- és népellenes politikájával.

Petru Groza a vasutasok és a közlekedési munkások 1933 februári hősi harcainak idején csatlakozott a haladó társadalmi erőkhöz, amelyek erős csapatát mérték a reakciónak ama tervére, hogy a néptömegek vállára hárítsák át az 1929 — 1933. évi gazdasági válság terheit, az országot a külföldi tőkének szolgálatába kényszerítsék ki és Romániát a szovjetellenes agresszió támaszpontjává tegyék.

E történelmi körülmények közepette, amikor a parasztság egyre szélesebb tömegei kelték harcba a nyomorúság, a szegénység és az egyre kirívóbb igazságtalanság ellen, Petru Groza megalakította az Ekésfrontot, a parasztságnak földért és szabadságért való törekvéséből fakadó szervezetét. Petru Groza jól ismerte a feudális rablás és a kapitalista kizsákmányolás elleni parasztharcok történetét, tudta, hogy valahányszor a parasztság hű szövetséges és biztos vezető nélkül kelt fel a földesuri és a kapitalista kizsákmányolás ellen, mindannyiszor vereséget szenvedett. Megértette, hogy a parasztság csak a munkásosztállyal szövetségben és az ő vezetésével lehet valóra jogos törekvéseit. A munkás-paraszt szövetség létrehozását az agrárreform megvalósításáért vívott harcban teje lehetővé, hogy a parasztság az ország fel-

szabadulása után az általa megművelt föld gazdájává lett és az új, szocialista élet építésének útjára léphetett.

Abban az időben, amikor az uralkodó osztályok legreakciósabb köréi a fasiszta diktatúra uralomra jutását és az ország szovjetellenes háborúba döntését készítették elő, Petru Groza felismerte, hogy a Román Kommunista Párt legelszántabb és legkövetkezetesebb harcosai a demokratikus szabadságjogok és a nemzeti függetlenség megvédésének, a békének. Az országban végbemenő politikai akciók során a fasiszta mindenütt vereséget szenvedett, ahol megvalósult a hazafias népi erők közös frontja, amely a Román Kommunista Pártot, az Ekésfrontot és más demokratikus szervezeteket ölelt fel.

Petru Groza a második világháború idején nagymértékben járult hozzá ahhoz a harchoz, amelyet a kommunista párt vezetett hazafias erők vívtak, hogy kivessék az országot a szovjetellenes háborúból és az ország a Hitler-ellenes koalícióhoz csatlakozzék.

Eltársak és barátaink!

1944. augusztus 23. után, amikor országunkban óriási népi mozgalom indult a régi társadalmi-politikai berendezkedés és a reakciónak ama próbálkozásai ellen, hogy a román népet továbbra is az elnyomás rabláncba tartassák, dr. Petru Groza, híven a nép érdekeihez, az első sorakba állt azoknak a demokratikus hazafias erőknek, amelyek a kommunista párt vezetésével küzdöttek azért, hogy új uton, a demokrácia és a társadalmi haladás útján fejlessék az országot.

A városi és falusi dolgozók, legyőzve a reakciós erők ellenállását, 1945. március 6-án uralomra hozták Románia történelmének első demokratikus kormányát, amelynek elnöke Petru Groza elvtárs volt.

Dr. Petru Groza egyik nagy érdeme, hogy hozzájárult a Román Népköztársaság létrehozásához, népi demokratikus államunk megteremtéséhez és szüntelen megszilárdításához.

Petru Groza mindig előre tekintett, megértette, hogy Románia csak a munkásosztály pártja által kijelölt uton válhat virágzó országgá, amely egyre magasabb élet- és kultúrális színvonalat képes biztosítani fiainak.

Petru Groza az összes dolgozók testvériségéért, a román nép és a nemzeti kisebbségek gazdasági és kulturális fejlődéséért, a Román Népköztársaság felvirágoztatásáért harcolt, és nemzeti különbségre való tekintet nélkül megnyerte az összes dolgozók rokonszenvét.

Kegyelettel adóztak dr. Petru Groza emlékének

Városunk dolgozói a gyász napjaiban kegyelettel keresték fel a városi néptanács kistermét, ahol a nagy halott emlékre díszorsók örködtek a szeretett barát és kiváló államférfi gyászfátyollal övezett képe mellett.

A teremben elhelyezett gyász emlékkönyv lapjain egymás alatt sorakozik azoknak a neve, akik fájdalommal telt szívvel járultak a kép elé, hogy nemzetünk nagy halottja emlékének adózzanak.

Képtünkön: A dolgozók bejegyzik nevüket a gyász emlékkönyvbe.

Petru Groza szeretettel állította ismeretét és erejét annak a nagy munkának a szolgálatába, amelybe a Román Munkáspárt és népi demokratikus államunk belefogott, a munkástömegek kulturális leemelkedéséért, a népi alkotások kinccsétárának és kulturánk haladó hagyományainak fejlesztéséért, az irodalom, a művészet és a tudomány felvirágoztatásáért szocialista hazánkban.

Népünk különösen nagyra becsülte Petru Groza értékes hozzájárulását népköztársaságunk békévéde és a nemzetközi feszültség enyhítésére irányuló politikájának valóra váltásához, elszánt következetességét, amellyel mindenkor szembenállt az agressziós körök háborús terveivel és odaadó munkáját az államok együttműködésének fejlesztéséért, társadalmi rendszerek különbözőségére való tekintet nélkül. Dr. Petru Groza ezért nemcsak országunkban, hanem határainkon túl is megbecsülésnek és köszönetnek örvendett.

Petru Groza őszinte és odaadó híve volt a román nép és a szovjet népek barátságának, elköltött meggyőződéssel küzdött a testvéri kapcsolatok és a barátságok szakadatlan elmélyítéséért a Szovjetunióval, a Népi Kínával, az összes szocialista országokkal. A szocialista tábor országai egységének szüntelen erősítésében — élükön a Szovjetunióval — méltán látta a béke védelmének legszilárdabb biztosítékát és országunk függetlenségének és szuverenitásának, a szocializmus sikeres építésének egyik alapvető feltételét.

Dr. Petru Groza nem volt a Román Munkáspárt tagja, de hűséges, nagy barátja volt a munkásosztálynak, pártunknak. A kommunista és Petru Groza elvtárs közötti szilárd kapcsolat, szoros és testvéri együttműködés, jelképe annak az akarat- és akcióegységnek, amely országunkban egybeforrasztja pártunk tagjait és az összes dolgozókat és minden hazait.

Eltársak, barátaink!

A Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a kormány nevében, az egész gyászoló nép nevében bucsut veszlek dr. Petru Grozától, a román nép derek, hű fiától.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik osztoznak az országunkat ért fájdalmas veszteségben, mindazon országok képviselőinek, akik részt vesznek a szomorú ünnepségen, az államfőknek, kormányoknak, parlamenteknek, pártoknak, szervezeteknek és személyeknek, akik képviseltetik magukat vagy részvétüket nyilvánították.

A munkásosztály, a dolgozó parasztság, az értelmiség, a román nép és az együttélő nemzetiségek megőrzik dr. Petru Groza el nem halványuló, sugárzó emlékét.

A legbecesebb tiszteletadás, a mély emlékének adóztatunk az lesz, ha még nagyobb igyekezettel munkálkodunk a dolgozó nép ügyének győzelméért, azért az ügyért, amelynek ő maga önfeláldozóan szentelte minden erejét mindaddig, amíg nem szive megszünt dobogni. Szorosan felzárkózva a párt és az ország kormányának köré, dolgozunk fokozott erővel hazánk gazdaságának fejlesztéséért, a néphatalom erősítéséért, a világba megőrzéséért, a virágzó szocialista Romániának, a dolgozók jólété és boldogsága országának megteremtéséért.

Bucsut mondunk Neked, drága barátunk és harcostársunk!

Dr. PETRU GROZA

IGY INDULTUNK...

— Részlet egy önéletrajzi regényből —

II.

E pofozókodás meséje messze szállt ország-világba. 1939 január elsején Béla barátom és vándiár-társam egy szép újsó levelet írt, megemlékezve arról, hogyan alapítottuk meg barát-ságunkat.

Az akkori nyomozó nemzeti közeli helyzet légkörének sugallatára tartalmasabb levélben válaszoltam. Szimbólikus tartalmat adtam a pofozókodásnak: „...hej Béla barátom, mily sokszor pofozkodtál össze a mi román és magyar népünk az évszázadok során dolgozók, ami nekünk „güzü” volt. Sajnos e pusztaparas hangulatban előre látom, még egyszer, és rövidesen össze fogunk pofozkodni. De rendíthetetlenül én bennem a hit, hogy ez lesz utolsó pofozókodásunk. Népeink majd rájönnek arra, hogy mások érdekében tűztek össze, szobafüggőket, a Habsburgok és mások felbujtására és felocsúda a mesterségesen beléjük oltott gyűlölködésekből, kibékülnek, testvéri közel nyújtva egymásnak. Így alapozzák majd meg örökre a testvéri megértést, miként a mi együt pofozókodásunk egy életre megalapította a mi barátságunkat”.

De térjünk vissza az iskola padjához. Ott ülnek a padokban sorban egykori osztálytársaink. Az évek során néhányan közülünk kimaradtak, vagy elhunytak. Gondolatunkban, lelkünkben azonban ma is tovább élnek. A sok közös diákélmény összerajzoltott mindannyiunkat. Elményekben bőven volt részünk. Derék fiúk voltak ezek, legjobbjánál már akkor megmutatkozott a későbbi erős egyéniség.

Tudnivalók a néptanácsi képviselőválasztásokról

A választókerületek megalakítása

Mint ismeretes, március 2-án hazánk dolgozó néptanácsi képviselőket választanak. A választási kampány során dolgozó népünknek alkalma nyílik bebizonyítani, hogy hű a népi hatalomhoz és szilárd elhatározása tételesen dolgozni a Román Népközpárt II. kongresszusának határozataiban leszögeezett nagyszabású gazdasági és társadalmi-kulturális program valóra váltásáért.

Ezekben a napokban városunk és rajonunk területén nagy előkészületek folynak a választásokkal kapcsolatban. Mind a város, mind a rajon területén már megalakították a választókerületeket. Ezzel kapcsolatosan tájékoztatjuk a választópolgárokat, hogy részletesen megismerjék, miként alakítják a választókerületeket.

A néptanácsi képviselő választására vonatkozó mélyen demokratikus jellegű törvényerejű rendelet megteremtő a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az államhatalom helyi szervei sok szál kössze a dolgozó tömegekkel. A törvényerejű rendelet egyik előírása, amely ennek az elvnek a megvalósulását biztosítja, az, hogy minden néptanácsba (tartományi, rajoni, városi, községi) minden választókerület egy-egy képviselőt választ.

A néptanácsok különböző fokokatban lefolytatandó választások választókerületeinek nagyságát a lakosok száma szerint határozzák meg. A tartományi néptanácsok képviselőinek választására például a 600.000 lakosig terjedő népességű tartományokban minden 7000 lakosra alakítanak egy-egy választókerületet. Az 1 millió lakoson felüli népességű tartományokban pedig minden 10.000 lakosra jut egy-egy választókerület. Ugyanígy történik a rajoni, városi és községi néptanácsi képviselő választásánál is. A területi választókerületekre osztják a választókerületekbe foglalt lakosok száma pedig a

Miért választanak csak egy képviselőt választókerületenként?

A Román Népközpártaság Alkotmányának 100. szakasza értelmében a néptanácsi képviselő választására vonatkozó törvényerejű rendelet előírja, hogy a választás választókerületenként történik és minden választókerület egy képviselőt választ. Ennek az előírásnak igen nagy jelentősége van. A képviselő tevékenységének főbb területe a választókerület. Az a tény, hogy minden választókerület egyetlen képviselőt választ, megkönnyíti, hogy szoros kapcsolat jöjjön létre a képviselő és választók között.

A képviselő a választókkal való találkozás szervezése és a választókerületben végzett mindennapi munkája révén közelebb kerül megismerhetni területének legfontosabb konkrét kérdéseit, az illető terület államszerveinek gazdasági és közeleti szerveinek munkáját, megismerheti választóinak legfontosabb problémáit és hozzájárulhat azok helyes megoldásához. Le-

Már a négy osztályban kintotuk magunknak a „forradalmi” osztály nimbuszát. Volt egy szigorú, tehetséges számtanárunk, Tokajt Aladár. Torzonborz bajszos, vad kinézetű ember, aki épp oly gyűlöletesen villogott ránk szemüvegén keresztül — olykor alaposan pofozta, — ha többet öntött fel a garatra, mint amilyen szeretettel kezelt józan állapottában.

Egy rossz percében odarohant a kálnya mellé és egy fadarabkal fején hajigálta egyik osztálytársunkat. Ijedten húztuk össze magunkat a néma csendet a csendesítő hangja szakította meg, jelezve az órák közötti tízperces szünetet.

Itt robbant ki forradalmi hajlamunk. Odarohantam az ajtóhoz és belülről lezártam, felhíva osztálytársaimat, hogy maradjunk bent tanácskozni a történeten. Röth Ottó pajtásunk, (a későbbi bándi népbiztos az 1918-as őszi forradalom idején), aki már akkor jelét adta szónoki tehetségének, felugrott a székre és kifejezést adott felháborodásunknak. Követtem őt, s percek alatt megérlelődött az elhatározás: lépünk sztrájkba.

Az elhatározást tett követte. Hamarosan kiforrt a terv: párolgunk el egyenként, feltűnés nélkül az intézményből s találkozzunk a városmentől „kerék” erdőben, s ott halározzunk a továbbbiat. Egy-kettő közülünk megbeszélte a haditerv, de a strájk fiúk voltak ezek, legjobbjánál már akkor megmutatkozott a későbbi erős egyéniség.

Az erdőben trüfálaink felszabadultak, a egymást tüzeivel elhatároztuk, hogy elhagyjuk a város területét is. Leszálltunk az országútra és négyes sorokban, hangos énekléssel, hogy a batorságunk ne lankadjon, meneteltünk a bizonytalanba.

Igy értünk el a körülbelül tizenöt kilométer távolságban lévő Piski vasúti székelyre. Ott van közel egy kis dombon Bem apó emlékszóba, a homokdűk által az osztrákokon aratott győzelmet hirdető az 1848-as szabadságharcban. A forradalom szelleme ott lebegett a köcszop körül. Az emlékszóba feliratai hősiességre buzdítottak minket is. Egyikünk „ünnepi” beszéde után behatoltunk a helységbe. Odaültünk minket a strájkok állandó és kegyetlen ellensége, az éhség, amely minket sem kímélt meg és amely sorra lankasztotta lelkesedésünket.

De nem azért születünk mi harcosoknak, hogy egykönnyen leszereljünk, és egy valódi diáksínnnyel kivágtuk magunkat szorult helyzetünkből. E strájk részleteivel találkozni fogunk másik vándiár-társunk leírásában.

Másnap, visszatérve az intézetbe, a tandíri kar kénytelen volt engedni és tanárunkat elmozdította.

A többség közöttünk magyar fű volt. Egy-néhányan más nemzetiségűek: egy-két román, német, izraelita. Nyolc éven át viaskodtunk a sovénizmus szellemével. Öreg tanárunk legjobban külföldi egyetemeket járt, szabadulva kálviniista volt és sokszor segített át minket a holtponton, mely önzetlen barátságunk kiépítését jonyegette. Sokszor adódott alkalom, hogy a magunk kezdeményezéséből is megnyitottassuk összetartozásunkat faira, vallásra, nemzetségre való tekintet nélkül.

Barátságunk mélyeséges tartalma akkor nyert igazi visszhangot lelkünkben, amikor átött valásunk órája. Mindannyiunk életem ott órai lelkében valásunk emléket, nekiváda ki-ki élete utjának.

A befejező érettségi vizsga alkalomával, az elvadás megindító percében megfogalmaztunk és együttesen aláírtuk egy okmányt, amelyben ünneplősen köteleztük magunkat arra, hogy érettségi vizsgánk minden tízéves fordulóján, bármilyen akadályon keresztül, újból összegyűlünk egy rövid találkozóra, és elindultunk a széltörő minden irányába.

A mi nemzedékünk zimankos időket élt. Lemélt forradalmak, két világháború, országhatárok változása nehézzé tette azt, hogy az ünneplősen vállalt kötelezettségünknek eleget tegyünk.

Es mégis, a leltűt évtizedek során átkerült két találkozásunk.

Ez évtizedek felszázaddá kerekedtek ki. 1903-ban érettségiztünk. A tízenhét vándiárkból csak tízen élünk, heten elhunytak. De mennél inkább közeledett a felszázados dátum, annál inkább erősített rajtuk a vágy, újból találkozni az ősi kollégium falai között.

Es 1963-ban ez a vágyunk teljesült.

Termelők! Kollektivisták és társult parasztok!

Ertekecsdtek tehentei, valamint juhtei és sajtféle feleslegeketek a tejbegyűjtő és feldolgozó vállalatnál felvásárlás vagy szerződés-kötés révén. A tejbegyűjtő és feldolgozó vállalatnak — ICIL — minden faluban és községben tej- és tejtermék begyűjtő pontjai vannak.

Szerződések megkötésére forduljatok a községi begyűjtő-központ felé, ha a rajon székhely ICIL rajoni hivatalához, vagy egyenesen a tejbegyűjtő és feldolgozó vállalat aradi központjához D. Gherea utca 47. (Telefon 10—97.)

Termelők! Minden egyes liter, 3,5 százalék zsirtartalmu tejtől, melyet a begyűjtő központnak november 1 és április 30 között adnak át 1,45 lejti fizetnek.

Minden egyes liter, 7 százalék zsirtartalmu juhtejtől, melyet szerződés alapján a begyűjtő központnak átadnak, 2,40 lejti fizetnek. Ezenkívül minden liter 7 százalék zsirtartalommal rendelkező juhtejt után 350 grammin korpát kapnak a termelők hivatalos áron.

A fentmeltelt előnyös átvételi áron kívül a termelők 100 kiló átvett takarmányt (korpát, darát) kapnak hivatalos áron az átadott tehentei literenként. Kérésre a szerződött tejmenyiség értékének 50 százalékát kitévő pénzületi előleget kaphatnak.

Azok a termelők, akik takarmányra nem tartanak igényt, magasabb árat kapnak a szerződött tehén vagy juhtól mennyiségért.

A tej legelőnyösebb értékesítését az ICIL révén valószínűsíthák meg, ezért felszólítjuk az érdekelteket, forduljanak bizalommal teftőlcselők értékesítésére azonnali fizetés, felvásárlás vagy előleg és szerződés: havonkénti fizetés ellenében.

ICIL Arad

Rajonszerte kijelölték a választókerületeket és megkezdődött a választási bizottságok választása

A néptanácsi képviselők választására rajonszerte kijelölték a választási körzeteket. Így Arad-rajon területén 8 tartományi, 50 rajoni és 630 községi választókerületet jelöltek.

A választókerületek kijelölésével párhuzamosan megkezdődött a választási bizottságok választása is. Már számos községben befejezték a községi választási bizottságok választását is. E községek közé tartozik: Horea, Iratos, Pankota, Ság, Mácsa, Monostor, Szécsány, Zádorlak és más községek.

Arad város területén is folynak az előkészületek a választásokra. Özemelben, kollektív gazdaságokban, mezőgazdasági társulásokban és a városnegyedekben végzik a választási bizottságok választását. Ezzel a munkával párhuzamosan történik a lakosság választási névjegyzékére való összeírása. Városunkban január 9-ig több mint 5000 lakost írtak fel a választói névjegyzékbe.

Társulásból a kollektív gazdaságba

A vingai kollektív gazdaság magas terméshozama és az a tény, hogy a kollektivisták évi munkájuk eredményeként nagymennyiségű gabonát és egyéb terményt, valamint jelentős pénzüsszeget vittek haza, sok vingai mezőgazdasági társulásba tömörült dolgozó parasztot arra ösztönzött, hogy a szocialista mezőgazdaság magasabb formájába: a kollektív gazdaságba lépjenek.

A legutóbbi napokban Vingán 31 társult dolgozó paraszt kérte felvételét a kollektív gazdaságba. Közöttük vannak: Bogojel Ioan, Tóth Ilés, Monosov Nicolae és mások. Romanos Nicolae például 12 hektár földdel, 2 loval, szekérrel, ekével és más mezőgazdasági szerszámmal kérte felvételét. Példájukat még több társult dolgozó paraszt követte.

Az alunisi kollektív gazdaság nagymennyiségű gabonát ad el az államnak

Az alunisi kollektív gazdaság ebben az évben szerződésesítés alapján 40.000 kiló búzát, 35.000 kiló kukoricát, 20 hektárnyi terület napraforgó termését és még több terményt ad el az államnak.

Az I.C.R.A. különféle fa- és fémcsmagolási eszközöket megfelelő áron bocsát a vállalatok, intézmények és szövetkezetek rendelkezésére
Arad, V. Georgescu utca 2-4 szám

Az első negyedév végére dolgozik

Tél van és Nagusevszki Eugenia, a December 30 textilgyár Northrop szövődjének el-munkásnője mégis tavaszra dolgozik. Szorgalma és szakmai tudása segítette őt abban, hogy ez év márciusára szőjjön teljesítő textil anyagokat.

Testnevelés és sport

A párt- és kormányhatározat szellemében

Megbeszélést tartott a TSU városi szervező bizottsága a sportközösségi elnökökkel

Az 1957. július 2-i párt- és kormányhatározat szellemében Aradon is gyors ütemben folyt a sportközösségek elnökei gyűléseinek fokozottabb ellenőrzést az edzők munkájá felett. Felhívta a figyelmet arra is, hogy minél több sportversenyt kell rendezni, s ezáltal megerősíteni a sportközösség anyagi alapjait.

Ezután Horai Gyula elvtárs felhívta az elnökök figyelmét, hogy a sportközösségekre vonatkozó működési szabályzat képezi minden tevékenység alapját.

Ezt követően Moarcas Constantin elvtárs ismertette az átszervezés folyamatát, főleg anyagi vonatkozású helyzetet és beszélt a sportközösségek költségvetéséről, anyagi alapjainak növelési lehetőségeiről. A sportközösségek szempontjából rendkívül értékes ismertetést kérések követték, amelyek az edzők alkalmazásával, az üzemi bizottságok szerepével és más problémákkal álltak kapcsolatban. Moarcas elvtárs válaszolt a feltejt kérdésekre, majd Horai Gyula elvtárs javasolta a sportközösségi elnököknek, hogy hívják össze haladéktalanul a vezetőséget és dolgozzák fel a megbeszélésen hallottakat.

A TSU városi szervező bizottsága 2—3 hetenként hasonló gyűléseket szervez a sportközösségek vezetőivel, hogy ezáltal még szorosabbra fűzze kapcsolatait a sportközösségekkel.

Vasárnap kezdődik Egyiptom V. kerékpáros körversenye

Egyiptom eddigi kerékpáros körversenyei közül a legnagyobb utvonulat (1909 kilométer) az idén rajthoz álló versenyzők futják: majd le. Országunk színeit Selaru, Bahraru, Calisca, Moiceanu és Dobrescu képviseli a vasárnap kezdődő nagyszabású nemzetközi tornán. Kerékpárosaink addig is a terepet tanulmányozzák és Oteleanu edző vezetésével alaposan felkészülnek a nagy erőpróba.

Néhány sorban

Mint már közöltük, a jugoszláviai Biedben román, olasz, lengyel, osztrák és jugoszláv szők részvételével nagyszabású versenyt rendeztek. Az ifjúságiak 10 kilométeres versenyében Dinu Petre értékes győzelmet aratott. Fiait sifutónk 36,25,0-ás idővel az első helyet foglalta el az olasz Aldo Piller (37:26) és a jugoszláv Pusztics (38:28) előtt.

Január 20—26. között a magyar főváros közelében, a Galyatetőn kerül sor a Magyar Népközpártaság idei nemzetközi si-bajnokságára. A versenyen, amelyen hazánk szők is részt vesznek, még osztrák, német (NDK) és lengyel szők is indulnak. A Pronosport január 5-11. számú tippverseny eredményei: 9 darab 10 találatos szelvény, egyenként 10,10 lej; 160,5 darab 11 találatos szelvény, egyenként 10,87 lej; 191,12 darab 10 találatos szelvény, egyenként 13,6 lej. Erre a tippversenyre 612,860 szelvényt adtak le.

Rádióműsor

Vasárnap, január 12.

BUKAREST I.: 6.30: Hírek. 6.40: Szórakoztató zene. 7: Mezőgazdasági műsor. 7.10: A népek dalairól. 7.30: A haza szolgálatában. 8.20: Gyermekműsor. 9.20: Zene. 9.30: Zenei kauluz. 9.50: Zene. 10: Mindentől — mindenkinek. 11: Kálmán operettjeiből. 11.30: Sajtószemle. 11.45: Népi zeneféldőgozások. 12.30: Esztrád-zene. 13: Hírek. 13.15: Román könyvnyüzene. 14: Román népi zene. 14.30: Esztrád-hangverseny. 15.15: Népi szimfonikus hangverseny. 16: Román népi melódiák. 16.30: Faluhiradó. 17.10: Kórus. 17.40: Dalok. 18: Vidám utasok. 18.30: Román népi zene. 19: Hírek. 19.05: Rádiószínház. 20.50: Táncczene. 22: Hírek, sport.

Szimfonikus hangverseny

Az Aradi Allami Filharmonia szimfonikus zenekara szombaton, január 11-én este 8 órakor a Kulturpalotában tartja XV. szimfonikus hangversenyt. Műsorán: Erkel: Hunyadi László nyitány; J. Rodrigo: Aranjueti hangverseny gitarra és zenekarra; J. Brahms: D-dur szerenád (Aradon először) M. Jor: Nyári éj (Aradon először).

Vezényel: Henry Selbing, a Szent Allami Filharmonia karmánya. A gitár-szólist: Maria Luisa Andó argentin gitárművész.

Dr. Petru Groza temetése

A főváros lakossága utolsó útjára kísérte dr. PETRU GROZÁT

(Folytatás az első oldalról.)

Ceausescu, Alexandru Draghici vezérrezdes, Mogyörös Sándor, Constantin Pirvulescu, Stefan Voitec.

9 óra 55 perc. Dr. Petru Groza elvtárs koporsóját Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnarus hadsereg tábornok, Petre Borila, Nicola Ceausescu, Alexandru Draghici vezérrezdes, Mogyörös Sándor, Constantin Pirvulescu, Stefan Voitec, Leontin Salajan vezérrezdes, Fazekas János, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Birladeanu, Gherasim Popa elvtársak vállukra emelik és kiviszik a Köztársasági Palota gyászterméből.

A román Népköztársaság fegyveres erői tábornokainak egy csoportja a koporsó előtt viszi vörös bársonypárnákon a nagy elhunyt magas kitüntéseit.

A koporsót az elhunyt családtagjai és a temetést rendező állami bizottság tagjai követik.

A Köztársasági téren és a szomszédos utcákban a főváros dolgozóinak tisztelettel és az ország minden vidékén képviselői gyűlték össze, akik eljöttek, hogy végtisztességet adjanak szeretett dr. Petru Groza elvtársnak.

A gyászinduló komor alkadjai mellett a nemzetiszínű zászlóval letakart koporsót a tér közepén álló bíborszínű bársonnyal borított ravatalra helyezik. Négy magasrangú tiszt áll őrséget.

A ravatal mellett elhelyezett emelvényen helyet foglalnak a párt és az állam vezetői: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnarus hadsereg tábornok, Petre Borila, Nicola Ceausescu, Alexandru Draghici vezérrezdes, Mogyörös Sándor, Constantin Pirvulescu, Leontin Salajan vezérrezdes, Stefan Voitec, Vladimir Gheorghiu, Fazekas János, Alexandru Birladeanu, Gherasim Popa. A román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének tagjai: Anton Moisescu, Gheorghe Stoica, D. Balala, M. Gh. Bujor, Csopor Lajos, P. Constantin, Iasi akadémikus, Filip Gelz, dr. N. Gh. Lupu akadémikus, professor, Nagy István, C. Paraschivescu Balaceanu, Irina Pardu, M. Ralea akadémikus, Raluca Ripan akadémikus, Zidaru Maria, Romulus Zaroni, a kormány tagjai: Avram Bunaci, M. Florescu, Gh. Gaston Marin, Atanase Joja, dr. V. Marinescu, Ion Gh. Maurer, I. Minei, Marcel Popescu, A. Vijoli. Az emelvényen megjelentek a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége elnökeinek temetésén résztvevő külföldi küldöttek tagjai és a külföldi képviselők: az Albán Népköztársaság küldöttsége, élén Hadzsi Leshi-vel, az Albán NK Népi Gyűlése Elnökségének elnökével; A. Constanza, Argentína ideiglenes bukaresti ügyvivője — Argentína ideiglenes köztársasági elnökének külföldi képviselője; Albert Filz, Ausztria bukaresti ügyvivője — az ausztriai szövetségi kormány külügyminiszterének megbízottja; Orléans II. Erzsébet Anglia királyjának képviselője — A. A. Dudley, Nagy-Britannia bukaresti követe; Orléans Baudoin Belgium királyának rendkívüli képviselője — Jean Lero, Belgium bukaresti ügyvivője; a Bolgár Népköztársaság küldöttsége, élén Enesco Sztákkal, a Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottsága Politikai Irodájának tagjai, a Hazafias Front Nemzeti Tanácsának elnökével; a Csehszlovák Köztársaság küldöttsége, élén Rudolf Barak belügyminiszterrel; a Kínai Népköztársaság küldöttsége, élén Kuo Mo-zsoval, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottsága elnökének helyettesével, a Kínai Népi Politikai Tanácskozó Testülete Nemzeti Bizottsága elnökének helyettesével, az Össz kínai Bekezdési Mozgalom Népi Bizottsága elnökével; a Kínai Tudományos Akadémia elnökével; a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttsége, élén Kim Bek-Duk-vel, a Koreai NDK bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete; Niels Goetted, Dánia bukaresti ideiglenes ügyvivője, a dán kormány képviselője; dr. Husszein Khavki, Egyiptom bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete — Egyiptom Köztársaság elnökének és Szíria kormányának képviselője; Pierre Francois Brugger, Svájc bukaresti

követe — rendkívüli küldött, a svájci küldöttség vezetője; Gunnar Palmroth, Finnország bukaresti követe, rendkívüli megbízott; Jean Deciry, Franciaország ideiglenes bukaresti ügyvivője — Franciaország kormányának képviselője; a Német Demokratikus Köztársaság küldöttsége, élén dr. Johannes Dieckmannal, a Német DK Népi Kamarája elnökével; N. Diamantopoulos, Görögország bukaresti ügyvivője; az indiai kormány képviselője, Anand Sarup Dhavan, India bukaresti nagykövetségének első titkára; dr. Arieh Harell, Izrael bukaresti követe, rendkívüli nagykövete, Izrael állam elnökének képviselője; dr. Francesco Lo Faro, Olaszország bukaresti követe, Olaszország elnökének képviselője; a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság küldöttsége, élén Vladimir Szimics-csel, a Jugoszláv SzNK Népi Szövetségi Szkupciójának elnökével; a Mongol Népköztársaság küldöttsége, élén Delgiamab kereskedelemügyi miniszterrel; a Lengyel Népköztársaság küldöttsége, élén Boleslaw Podedwornnyval, az Allamtanács elnökének helyettesével; H. B. Wels, az Egyesült Államok bukaresti ideiglenes ügyvivője — az Eszak-Amerikai Egyesült Államok elnökének képviselője; Mohammed Hamad El Nil, Szudán bukaresti nagykövete — Szudán kormányának képviselője; Rolf Sohlmann, Svédország bukaresti követe — rendkívüli nagykövete, a svéd kormány képviselője; Cselal Tevik Karaszapan, Törökország bukaresti nagykövete, rendkívüli képviselője; a Magyar Népköztársaság küldöttsége, élén Dobi Istvánnal, a Magyar Népköztársaság Országgyűlése Elnöki Tanácsa elnökével; a Szovjetunió kormányának küldöttsége, élén Frol Kozlovval, az OSzSzkK Minisztertanácsa elnökével, az SzKP KB Elnökségének tagjaival; a Vietnami Demokratikus Köztársaság küldöttsége — Nguyen Van Kinh, a Vietnami DK bukaresti nagykövete.

Az elhunyt családjának tagjai helyet foglalnak az emelvényen.

Az emelvény két oldalán sorakoznak fel a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének tagjai, a Nagy Nemzetgyűlés képviselői, a tömegszervezetek vezetői, tudósok és művészek, tábornokok és magasrangú tisztiek, az ország különböző vidékei dolgozóinak képviselői — közöttük a nagy halott szülőföldjéről, a hunyadi tájakról is, — a főváros nagy vállalatai dolgozóinak képviselői, az ortodox román egyház és a hitfelekezetek vezetői.

Jelen vannak a Bukarestben akkreditált diplomáciai képviselők katonai attaséi, a diplomáciai testület más tagjai, külföldi újságírók.

10 óra. A gyalogsági, repülő és tengerész katonákból alkotott század tiszteleg.

A levegőt szíriának hangja tölti be. A vállalatokban, intézményekben megszűnik a munka. A járművek és gyalogjárók megállnak.

Ez az az ünnepélyes pillanat, amelyben a gyászbaborult román nép búcsút vesz hű fiától, dr. Petru Grozától, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnökétől.

A Köztársasági téren és a szomszédos utcákban összegyűlt sok tízezer dolgozó leviszi kalapját és meghajítja fejét.

A fúvószenekarok a Román Népköztársaság állami himnuszát játszzák.

Megkezdődik a felejthetetlen dr. Petru Groza elvtárs emlékének szentelt gyászgyűlés.

A gyűlést Florian Danalache elvtárs, az RMP Bukarest városi bizottságának első titkára nyitja meg.

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs, a Román Munkáspárt Központi Vezetősége első titkára, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja beszél.

A Szovjetunió kormányának küldöttsége nevében Frol Kozlov, az OSzSzkK Minisztertanácsának elnöke, az SzKP KB Elnökségének tagja beszél.

A Kínai Népköztársaság küldöttsége nevében Kuo Mo-zso, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottsága elnökének helyettese, a Kínai Népi Politikai Tanácskozó Testülete Nemzeti Bizott-

sága elnökének helyettese, az Össz kínai Bekezdési Bizottság Népi Bizottságának elnöke, a Kínai Tudományos Akadémia elnöke emelkedik szólásra.

A Magyar Népköztársaság és az összes szocialista országok küldöttségeinek nevében Dobi István, a Magyar NK Országgyűlése Elnöki Tanácsának elnöke beszélt.

Ezután Nagy István író, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja mondott beszédet.

Ezt követően Romulus Zaroni, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja szólott.

A gyászgyűlés végetért. A párt és a kormány vezetői vállukra veszik dr. Petru Groza elvtárs koporsóját és ágyutalpra helyezik.

A gyászinduló hangjaira megindul a gyászmenet. Az élen tábornokok csoportja halad, akik bíbor párnákon viszik a román és külföldi érdemrendeket és kitüntéseket, amelyekkel az elhunytat kitüntették.

A gyászmenetben halad Iustinian Marina, a román ortodox egyház patriarchája, a vallásfelekezetek vezetőinek kíséretében.

Lassan elindul az ágyutal, mely a nemzetiszínű zászlóval letakart koporsót viszi. A koporsót a nagy halott felesége, gyermekei és többi családtagja, közeli barátai, a párt és a kormány vezetői, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai, a külföldi küldöttek tagjai és a külföldi küldöttek követik.

Magyszámu csoportban haladnak az RMP KV tagjai, miniszterek, a Nagy Nemzetgyűlés képviselői, a tömegszervezetek vezetői, tudósok és művészek.

Lassu léptekkel haladnak a dísz zászlóalj katonái, élükön a gyászfátyolos nemzeti lobogóval és a munkásörsegek nagy alakulata.

A főváros lakosainak tisztelettel és vörös lobogókkal kísérik utolsó útján dr. Petru Grozát.

A Ghencea-i katonai temető felé vezető úton mentén a gyászmenelet a főváros lakosainak tisztelettel kísérték, akik eljöttek, hogy leírják utolsó kegyeletüket a kiváló államférfi iránt.

Azon az úton, amelyen a gyászmenelet elhaladt, a lakosság a házak ablakait és erkélyeit gyászfátyolos nemzeti és vörös zászlókkal, valamint dr. Petru Groza gyászkezes arcképével díszítette.

A Nemzeti Színház terén a munkásörsegek egyik alakulata tiszteleg.

A Jogtudományi Intézet és az Orvosi és Gyógyászati Intézet előtt nagyszámu diákság vett búcsút a nagy halottól.

Az Elefiter-téren a gyászmenelet megállt, és itt vallásos gyászszerbartást celebráltak.

Az Ardeulul köruton egészen a Szuvorov térig a főváros pionírajának százai, gyászfátyolos pionírgyűlés zászlókkal vettek búcsút attól, aki szeretett atyjuk volt.

Az Általános Katonai Akadémia előtti téren a Haza Hősei emlékmű előtti katonák és tisztek díszzászlóalj sorakozott fel zászlóval és zenével. Amikor a gyászmenelet elhaladt, felhangzott a tiszteleg vezényező és fegyveres örök katonái utolsó búcsút vettek, az elhunyt nagy államférfitől. Az egyik katonai század, amely előtt a gyászmenelet elhaladt, gyászfátyolos lobogóval tiszteleg.

Déli 2 óra. A gyászmenelet megérkezett a Ghencea temetőbe.

A temető bejáratánál katonai díszörség gyászfátyolos lobogóval tiszteleg.

A gyászkocsi megállt a nyitott fehé márványkriptá előtt. A koporsó két oldalán fegyveres őrök magasrangú tisztjei állnak.

A koporsó mellett ott állnak a párt és a kormány vezetői, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagjai, a temetésen résztvevő külföldi küldöttek és képviselők, külföldi katonai attasék, az elhunyt családtagjai.

(Folytatás a 4. oldalon.)

Chivu Stoica elvtárs beszéde dr. Petru Groza sirjánál

Nagyon nehéz ez a pillanat, amikor a román nép örökre megvált egy legodaadób, legeretebb, legértékesebb fiától.

Alapos politikai megértéstől és erőteljes felelősségérzettől áthatva, Petru Groza, a dolgozó népnek a kommunista párt vezetésével egy szabad és virágzó Romániáért vívott harcának sorsdöntő történelmi pillanataiban saját sorsát összekapcsolta a nép sorsával, amelyhez erőteljes egyéniségének minden lelkesedésével csatlakozott.

A dolgozók nemes ügyének szolgálatában álló nagy hazafi emléke örökké példa- és iránymutató marad a békéért és szocializmusért vívott harcban.

Petru Groza emléke a román nép szívében felejthetetlen marad.

Búcsúzunk tőled szeretett és felejthetetlen harcostárs!

Kuo Mo-zso elvtárs, az Össz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottsága elnöke helyettesének beszéde

Kedves elvtársak és barátok!

A Kínai Kommunista Párt és az Össz kínai Népképviselői Gyűlés Állandó Bizottsága, a Kínai Népköztársaság kormánya és az egész kínai nép a testvéri román néppel együtt határtalan fájdalommal siratja a román nép szeretett vezetőjének, dr. Petru Groza elvtársnak, a kínai nép őszinte barátjának, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnöksége elnökének elhunytát.

A Kínai Népköztársaság kormányának küldöttsége a Román Népköztársaság fővárosába — Bukarestbe — érkezve mély részvételt fejez ki a román nép által elszenvedett vesztés miatt. Dr. Petru Groza elvtárs, a román nép hű fia, kiváló politikusa, Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs hűsége harcostársa volt. Néhány évtizeden keresztül dr. Petru Groza elvtárs nem tördöve a nehézkörülmenyekkel és veszélyekkel, a Román Munkáspárt vezetésével jelentősen, odaadón járult hozzá hazája felszabadításához és függetlenségéhez, a szocializmus felépítéséhez.

Dobi István elvtárs, a Magyar Népköztársaság Országgyűlése Elnöki Tanácsa elnökének beszéde

Tisztelettel gyászoló közönség!

A szocialista országok egész családjá megrendülten gyászolja Petru Groza elvtárs, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnöksége elnökének halálát. A román nép fájdalma egyben az összes szocialista országok népeinek fájdalma, minden becsületes ember fájdalma a világon, akinek drága a béke ügye. Nagy államférfi, lángoló hazafit vesztett el benne a Román Népköztársaság, nagy barátját vesztették el benne a testvéri szocialista államok, a gyarmati rablás ellen, a nemzeti függetlenségért küzdő népek, a béke hívei.

Petru Groza már az elnyomás sötét éveiben, ezelőtt negyedszázaddal megalapította az utat hazája munkásosztályához és annak forradalmi pártjához, a Román Kommunista Párthoz. Petru Groza azóta is fáradhatatlanul küzdött azért, hogy a parasztság és az értelmiség sorait szorosabba fűzze a munkásosztály

hoz, annak történelmi harcához, a mindenfajta osztálykizsákmányolástól és nemzeti elnyomástól mentes új társadalom megvalósításáért.

Petru Groza elvtárs életének példája messze világított országa határain túl. A dolgozó nép igazáért, a demokratikus szabadságjogokért, a román nép és a nemzeti kisebbségek közti jogegyenlőségért, hű testvériségért, a fasiszta barbárság, a fajgyűlölet, a hitleri rablőboru ellen vívott harca mindnyájunk drága öröksége.

A magyar nép és vele együtt minden testvéri nép ezen a harcon keresztül becsülte és szerette Petru Grozát, aki országa leghaladóbb erővel, a kommunistákkal szoros szövetségben, hozzájárult ahhoz, hogy a román nép visszalordítsa a fegyvereket a hitleri leigázók ellen, a dicsőséges felszabadító szovjet hadsereg oldalán. Petru Groza rendületlenül harcolt országa felszabadulása után a reakció mesterkedése ellen, a népi demokratikus uralom megteremtéséért, amelynek első kor-

mányelnöke volt. Petru Groza fáradhatatlanul küzdött hazája szocialista fejlődésének biztosításáért, a szocialista országok egységének és szolidaritásának erősítéséért, a Szovjetunióval az élen.

Petru Groza fáradhatatlanul szilárdította a román-magyar barátságot, népeink testvériségét, mindenfajta bomlasztó sovinszta törekvés szemben. Méltó követője volt a román és a magyar néptömegek közös harci hagyományainak, példamutató volt egymás kulturájának megbecsülésében.

Petru Groza a társadalmi haladásnak, a népek közötti békének és barátságának, a szocialista tábor megbonthatatlan egységének, a különböző társadalmi rendszertű államok békés együttélésének nagy harcosa tovább él a román nép szívében, tovább él a szocializmus, a béke minden hívének szívében.

A Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság oldalán küzdő összes szocialista testvértállamok kegyeletét fejezem ki Petru Groza el nem évülő emléke előtt.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

Nagy István író beszéde

Mély megrendüléssel vesszünk búcsút dr. Petru Groza elvtársától, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének elnökétől, a román nép kiváló fiától, hazánk evválttől nemzetiségileg hűsége barátjától. Ezeket a szavakat nem csupán az elhunyt emléke iránti sokott tisztelet érzései sugallták. Dr. Petru Groza neve, mindig mosolygó arca, ismert alakja még a nehéz idők óta kitörölhetetlen nyomott hagyott szívünkben.

Romulus Zaroni elvtárs beszéde

Szeretett elvtársak és polgártársak

Dr. Petru Grozának, a Nagy Nemzetgyűlés Elnöksége elnökének elhunytát, mélyes fájdalommal tölti el szívünket.

Dr. Petru Groza Vajdahunyd vidékén született és nevelkedett a falusi dolgozó nép körében és mindig szoros kapcsolat fűzte a dolgozó néphez.

Már fiatal korában harcolt Erdélynek a Habsburg Monarchia alóli felszabadításáért. Az első világháború után közelről megismerte a reakciós kormányzatokat, a romániai polgári pártok aljasságát, a királyok zsarnoki uralmát és a dolgozók kizsákmányolását. Dr. Petru Grozát mélyeségen felháborították az akkori állapotok és huszonöt évvel ezelőtt megalapította a parasztság szervezett, az Ekésfrontot, irányítva a pa-

rasztságot a munkásosztállyal való természetes szövetség útján abban a harcban, amelyet a Kommunista Párt vezetett az elnyomók ellen, a független és szabad ország megteremtéséért.

Egyike volt azoknak, akik együtt dolgoztak dr. Petru Grozával. Nagy, lángoló, bátor hazafinak ismertem. Amikor a nép érdekében

(Folytatás a 4. oldalon.)

Dr. Petru Groza temetése

Nagy István író beszéde

(Folytatás a 3. oldalról)

tani a Demokrata Népfrent ügyétől. A bünsz szovjetellenes háború utolsó éveiben, az. Antonescu diktátura öt is börtönbe vetette. Mi, akik azokban az években Észak-Erdélyben a Horthy fasizmus jármát nyugtútk, aggodalommal gondoltunk dr. Petru Groza és a többi román antisziszta sorsára, akik vele együtt szenvedtek. Határtalan öröm töltött el bennünket, amikor megtudtuk, hogy ezek a szenvedések végetértek, hálá a szovjet hadsereg győzelmének és annak a harcnak, amelyet a Kommunista Párt által vezetett román nép a fasizta katonai diktatúra megdöntéséért és Romániának a hitlerista ellenes koalícióhoz való csatlakozásáért folytatott.

Örömkünk nemcsak a kiváló haladó politikai iránti érzelmünknek volt a kifejezése, de az államférfi, a nagy kultúrájú értelmiségi iránt is, aki ugyanolyan jól ismerte, becsülte és támogatta az együttélő nemzetiségek kultúráját és forradalmi hagyományait, akárcsak a román népét.

Dr. Petru Groza elvtárs megnyerő egyénisége és határozott állásfoglalása, amellyel a párt és a kormány politikáját a nemzetiségi kérdésben támogatta, nagy vonzóerőt gyakorolt 1945-ben a falusi dolgozókra és az együttélő nemzetiségek sorából kikérült értelmiségiekre, a munkássztyál oldala mellé állítva őket, amely lendülettel és habozás nélkül harcolt egy új, demokratikus kormány uralomra juttatásáért Petru Groza vezetésével.

Hozzájárulva a párt és az állam politikájának megvalósításához, dr.

Romulus Zăroni elvtárs beszéde

(Folytatás a 3. oldalról)

kifejtett tevékenységéért letartóztaták és üldözték, amikor a fasizta megtorló nyomában voltak, a hegyvidéki parasztok házában rejtőzött el, s gyakran ezekkel a szavakkal bátorította őket: „Inkább meghalok hazám földjén a nép ellenségeivel vívott harcban, minthogy behódoljak nekik”.

Dr. Petru Groza nagyban hozzájárult a parasztságnak a földesur uralom alóli felszabadításához, támogatva a parasztságot egy új, kizsákmányoló és kizsákmányoltak nélküli életforma megszervezésében. A Román Munkáspárt vezetésével, szenvedélyesen harcolt az ország valamennyi haladó erőinek egysítéséért, a munkások, parasztok és értelmiségiek egységéért, a népi demokratikus állam állandó megerősítése és a nép anyagi és művelődési színvonalának emelése érdekében.

A román nép és az együttélő nemzetiségek közötti testvériességéről és barátságáról vallott eszméihez hűven, fáradhatatlan harcot vívott a cél megvalósítása érdekében.

Még a második világháború előtt,

A főváros lakossága utolsó útjára kísérte Dr. Petru Grozát

(Folytatás a 3. oldalról)

Iustinian patriárka főpapok segítségével elvégzi a vallásos temetési szertartást.

Chivu Stoica elvtárs, a Román Népköztársaság minisztertanácsának elnöke elmondja az utolsó búcsúbeszédet.

A gyászinduló komor akkordjai mellett pártunk és kormányunk vezetői levezik a koporsót az ágyútalpról és vállukon a kriptába viszik.

Méltóságát teljesen felhangzanak a Román Népköztársaság állami himnuszának akkordjai. A nagy halott emléke iránti tiszteletként, 24 tüzérségi diszlovét adnak le a koporsót leeresztik a kriptába. A Román Népköztársaság címeré-

Petru Groza sokat fáradozott a kultúra és a közoktatás fejlesztésén, mind a román nép, mind az együttélő nemzetiségek érdekében. Eppen ezért a kolozsvári Bolyai és Babes Egyetem tanári kara és diáksága teljes szívből fájálja, hogy Petru Groza többé nem jelenhet meg közöttük, nem lelkesítheti őket többé a mindkét általa egyformán szeretett nép kultúrájából és irodalmából vett mélyértelme, szuggesztív példákkal.

Mély fájdalommal fájáljuk felejtetlen dr. Petru Groza elvtársunk elvesztését — annak az értelmiségnek csodálatra méltó példáját, aki egyformán szereti saját népét és az együttélő nemzetiségeket, akiknek boldogságáért az egész életét szentelte.

Irodalmi művei, amelyeket börtönbeli emlékeiből, a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban tett utazásai során gyűjtött, mely benyomásainak szentelt, irodalmunk örök értékei maradnak és élénk bizonyítékai képezik baráti érzelmek a Szovjetunió népei és a sok-sokmillió kínai nép iránt.

A kolozsvári választók, akik egy évvel ezelőtt újra megválasztották nagynemzetgyűlési képviselőjükké, általában vesznek búcsút szeretett képviselőjüktől. Most, amikor utolsó útjára kísérjük dr. Petru Grozát, fájalmunkat az a szilárd meggyőződés nyihiti, hogy ez az ut nem végződik nagy fiaink siránál, akiket idő előtt veszítettünk el, hanem tovább vezet, a közeli és távolabbi jövőbe, a béke és a szocializmus győzelme felé, mely összelúzi az egész világ dolgozóit.

Köszönjük dr. Petru Groza elvtársnak, hogy mellettünk állt ez ut legnehezebb szakaszában. Korai halála súlyos veszteséget jelent számunkra. De emléke és példája tovább kísér bennünket és még nagyobb eredményekre lelkesít, mivel a Román Munkáspárt szoros egységben vezet bennünket végső célunk felé.

dr. Petru Groza, mint az Ekésfront elnöke, hozzájárult a „MADOSZ” forradalmi szervezettel való szoros együttműködés megteremtéséhez.

Szeretve a dolgozókat, értékelve az emberiség szellemi értékeit, dr. Petru Groza a béke és a népek közötti megértés következetes harcosa volt. Mint népének hűséges fia, egy pillanatig sem habozott, amikor arról volt szó, hogy népet a világ haladó népek sorába emelje.

Ma, amikor fájdalommal válnak el drága, nagy barátunktól, a dolgozó parasztság az egész néppel együtt, hálátel szívvel bucsuzik tőle. Drága barátunk, továbbra is követni fogjuk az életed során adott okos tanácsaidat. Ugy, miként tanácsoltad, szüntelenül erősítjük testvéri szövetségünket a munkássztyállal, mert ez hazánk felvirágoztatásának és erejének záloga.

Emléked örökké élni fog szívünkben és a dolgozó nép örökké becsüli nevedet.

Búcsuzunk tőled, drága barát!

Még a második világháború előtt,

val díszített kriptára leengedik a márványtalpot, melybe a következő felírást vészték: Dr. Petru Groza 1884—1958.

Mély csend. A jelenlévők utolsó kegyelettel adoznak a kiváló román államférfi emlékének, népe hű fiának, a felejtetetlen dr. Petru Groza elvtársnak.

(Agerpres).

Párizsban megnyílt az Általános Francia Munkásszövetség országos szövetségi bizottságának ülészaka

(PARIZS. (Agerpres).)

Párizsban megnyílt az Általános Francia Munkásszövetség országos szövetségi bizottságának kétnapos ülészaka. Az ülészakon megvitatják Franciaország politikai és gazdasági helyzetét, a dolgozók akcióegységének megszilárdítását, a sztrájkmozgalom kérdését, valamint más szervezési problémákat.

A napirend első pontjával, a politikai és gazdasági helyzettel kapcsolatos jelentést Leon Mauvais, az Általános Francia Munkásszövetség titkára ismertetle. Hangsúlyozta, hogy az új év az árak állandó fokozódásának és a dolgozók helyzetének rosszabbodása jegyében indult. Ez a nyomor, a háború reakciói politikájának következménye.

Leon Mauvais rámutatott arra, hogy Franciaországban, különösen a repülőgépek és az építőiparban, gazdasági hanyatlás észlelhető. A munkanélküliek száma az utóbbi két hónap során 16 százalékkal növekedett.

Leon Mauvais a továbbiakban hangsúlyozta, hogy a francia dolgozók mind jobban tudatában vannak annak, hogy az érdekeik megvédéséért és az algériai háború ellen indított küzdelem szoros összefüggésben áll a reakciós politika és a tökéseknek nyújtott előnyök elleni harccal.

A jelentés hangsúlyozta: tovább kell harcolni az algériai béke megteremtéséért, a fegyverkezési hajszá megszüntetéséért, és a rakétaindító berendezéseknek Franciaország területén való építése ellen. A jelentés felhívta az országos szövetségi bizottság tagjainak figyelmét arra, hogy mind gyakrabban megsértik a szakszervezetek jogait és kijelentette, hogy véget kell vetni ezeknek a megsértéseknek.

Mauvais beszéde befejező részében hangsúlyozta a munkássztyál és a szakszervezeti mozgalom akcióegységének megszilárdításának fontosságát és felszólította a többi szakszervezeteket: a Force Ouvrière, a Keresztény Szakszervezetek Szövetsége és a Nemzeti Kultúra Autonóm Szövetségének központi vezetését: tegyenek közös lépéseket a dolgozók helyzete megjavítására irányuló akcióegység megteremtésére.

—O—

Magyar állampolgárokat fűtöfűtett ki a Szovjetunió

(BUDAPEST. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti.)

A szovjet sajtó közölte a Szovjetunió Legfelső Tanácsa Elnökségének törvényerejű rendeletét Gyula Józsefnek (post mortem) és feleségének a Honvéd Házorú II. osztályu érdemrendjével való kitüntetéséről.

A Gyula-házaspár a kitüntetésért 1944 decemberében, a fasizta fogásból megszökött szovjet repülőgépek mentése során tanúsított bátor és hősiességéért kapta.

—O—

Az algériai helyzet

(PARIZS. (Agerpres).)

A párizsi lapok az algériai katonai hadműveletekkel kapcsolatosan rámutatnak arra, hogy az algériai felfegyverzett hadsereg különítményei az elmúlt napokban több rajtaütés-szerű támadást intéztek a francia helyőrségek ellen. A francia parancsnokság Szaid és Tiarét városok környékén — ahol még folynak a harcok — kénytelen volt repülőgépeket bevetni csapatai védelmére.

Lapjelentések szerint tovább folyik a Franciaországban lakó algériaiak üldözése. Statisztikai adatok szerint az 1957-ben az anyaországban 4819 észak-afrikait tartóztattak le. Legtöbbjüket kiutasították Franciaországból.

—O—

Tömegesen szöknek meg a magyar menekültek a francia idegenlégióból

(BECS. (Agerpres).)

A Neuer Kurier című lap jelentése szerint a francia idegenlégióba kényszerrel besorozott magyar menekültek nem akarnak résztvenni az algériai nemzeti felszabadító mozgalom elleni háborúban és tömegesen szöknek meg a francia idegenlégióból.

A lap rámutat arra, hogy a francia katonai hatóságok más néven szerepeltetik a magyar menekülteket. Az intézkedés célja, hogy a különböző szervezetek és intézmények ne segítsék a menekülteket, s ezek ne térhessenek vissza hazájukba, avagy ne vándorolhassanak ki más országokba. A magyar menekültek számos kérelmet intéztek a nemzetközi menekültügyi szervezetekhez, de kéréseik mindezekig elintézetlenek maradtak.

A Szovjetunió vezetői nagy jelentőséget tulajdonítanak a többi ország államférfiaival való személyes kapcsolatuknak

N. Sz. Hruscsov válasza Bertrand Russelhez

(MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ.)

Bertrand Russel, a neves angol filozófus nyílt levelet intézett N. Sz. Hruscsovhöz és D. Eisenhowerhez. A nyílt levél a New Statesman című angol folyóiratban jelent meg.

TISZTELT RUSSEL UR!

Nagy érdeklődéssel olvastam az Ön nyílt levelét, amelyet az Egyesült Államok elnökéhez és hozzám intézett. Mi, szovjet emberek megértjük az Ön levelének vezéreszméjét, amely közel áll a mi felfogásunkhoz: felszabadítani az emberiséget a leghorzasabb pusztító eszközökkel folytatott háború veszélyétől, biztosítani az egyetemes békét és az összes népek jólétét a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélézése alapján és elsősorban a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kapcsolatok rendezése révén.

Hruscsov ezután kidomborította az esetleges új világháború tragikus következményeit és állást foglalt az atomháború elkerülhetetlenségét hirdető propaganda ellen, majd így folytatta:

A Szovjetunió kormánya és a Szovjetunió Kommunista Pártja az ország népeinek akaratát érvényre juttatva mindent elkövet, hogy újabb háború megakadályozására. Meg vagyunk győződve róla, hogy a jelenlegi körülmények között a háború nem valami elkerülhetetlen, végzetes dolog, hogy a háború elkerülhető akkor, ha mindazok, akik a béke oldalán állnak, tevékenyen és szoros egységben harcolnak a béke ügyéért.

Hruscsov örömmel állapítja meg, hogy Russel állástfoglal a nukleáris fegyver elterjesztése ellen, ami különösen fontos ma, amikor arról van szó, hogy például Nyugat-Németországot is felszereljék ilyen fegyverekkel ugyanakkor, amikor a nyugat-német kormány nyíltan hirdeti európai területéigényeit, s amikor több nyugat-európai állam területén amerikai nukleáris fegyvereket halmoznak fel. Ez halál veszélyt jelent az illető államokra, hiszen természetes, hogy agresszió esetén az ellenséges elsősorban ama országok ellen irányul, amelyeknek területén atombázisok vannak.

On kétségtelenül tudja: a Szovjetunió ismétlenül javasolta, hogy az érdekelte államok jövedjenek le az atomfegyverek felhalmozásáról az atomfegyverrel rendelkező államok területén kívül, amint azt is javasolta, hogy az USA, Anglia és a Szovjetunió állapodjanak meg abban, hogy ne halmozzanak fel atomfegyver-készleteket sem Nyugaton, sem Kelet-Németország területén. Hasonló javaslatokat tett a Német Demokratikus Köztársaság, Lengyelország és Csehszlovákia is. Sajnos a szocialista országok kezdeményezései egyelőre nem találtak visszhangra a nyugati hatalmaknál, sőt ellenkezőleg, az USA és Anglia mindent elkövetnek, hogy atlanti partnereiket még jobban bekapcsolják az atomháborús előkészületekbe.

Hruscsov megállapítja, hogy még ha sikerülne is elejétvenni a nukleáris fegyver elterjedésének, ez még egyáltalán nem jelentené az atomháború veszélyének kiküszöbölését.

A Szovjetunió úgy véli, hogy az atomháború veszélye csak akkor szűnik meg teljesen, ha az államok általánosan tiltják az atom- és hidrogénfegyverek gyártását és alkalmazását és megsemmisítik a meglévő készleteket. A szovjet kormány már közel 12 éve állhatatosan követeli a kérdés illetékes megoldását és számtalan konkrét javaslatot terjesztett ezzel kapcsolatban az Egyesült Nemzetek Szervezete elé. Hruscsov hangsúlyozza, hogy ha a nyugati hatalmak őszintén ki szeretnék küszöbözni az atomháború veszélyét, semmi akadály sincs annak, hogy azonnal beszüntessék a nukleáris fegyverekkel való kísérletezést és lemondjanak a fegyver alkalmazásáról. Nyíltan meg kell mondanunk — írja Hruscsov —, hogy sajnos mind a mai napig nem látunk ilyen szándékot az amerikai kormány vagy Nagy-Britannia és Franciaország kormányának részéről.

N. Sz. Hruscsov válaszolt Russel nyílt levelére a válaszát megküldte az említett folyóirat szerkesztőjének, aki azt közzé is tette.

Az alábbiakban részleteket közlünk N. Sz. Hruscsov leveléből.

Önt, mint humanista filozófust — írja a továbbiakban Hruscsov — mélyrehatóan aggasztja a mai nemzetközi helyzet fontossága és világosan látja, hogy milyen uton kell keresni a kiutat ebből a helyzetből. „Az egyetlen dolog, amire szükség van — írja Ön — az, hogy a Kelet és Nyugat kölcsönösen elismerjék egymás jogait, elismerjék, hogy mindenkinek meg kell tanulnia a másikkal együttélésnek, ami pedig ideológiájuk terjesztését illeti, az erőszakot érvekkel kell helyettesíteni. Egyik félnek sem kell lemondania a saját tanítására vetett hitről. Csak arról kell lemondania, hogy a fegyverek erejével igyekezzék terjeszteni e hitet”.

Hajlandó vagyok magam is aláírni ezeket a szavakat, mert teljes mértékben megfelelnek a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélézéséről szóló felhívásnak, amelyre államunk, a szovjet hatalom első napjától kezdve egész külpolitikáját felépít. Világos, hogy örvendezik, ha azt halland, hogy az amerikai kormány is egyetért az Ön fenti szavaival.

Ahhoz, hogy békésen egymás mellett élhessünk — írja Hruscsov — szükséges, hogy az egyik és a másik fél is elismerje azt, amit a politikus statusquonak neveznek, vagyis tudomásul vegyék a jelenlegi helyzetet. Minden országnak el kell ismerni azt a jogát, hogy olyan irányban fejlődjen, amilyent az ország népe jónak lát. Nem szabad „hidegháborút” folytatni, fenyegetőzni, az országokat kiigazítására törekedni, beavatkozni más országok belügyeibe, hogy megváltoztassák társadalmi rendszerüket.

A hidegháború, a fegyverkezési hajszák csak egy új, rendkívül véres háború kitöréséhez vezetnek.

N. Sz. Hruscsov egyetért Russel fejtegetésével abban a tekintetben is, hogy a hidegháború a legfőbb oka a Szovjetunió és az USA közötti rendellenes kapcsolatoknak és azzal is, hogy e kapcsolatokat rendezése a békés együttélés alapján kétségtelenül a nemzetközi helyzet általános javulására vezetne. Hruscsov ezzel kapcsolatban megemlíti, hogy a Szovjetunió 1956 januárjában barátsági és együttműködési szerződés megkötését javasolta az USA kormányának. A Szovjetunió vezetői továbbra is nagy jelentőséget tulajdonítanak a többi ország államférfiaival való személyes kapcsolatoknak.

Mindenben támogatom az Ön javaslatát, Russel ur — írja N. Sz. Hruscsov —, hogy a Szovjetunió és az USA vezetői találkozzanak és nyíltan megvitassák az együttélés feltételeit. Magától értetődik, hogy nem áll szándékunkban, hogy az országunk és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok megjavulása más nyugati vagy keleti, nagy vagy kis államok érdekeinek rovására történjen vagy árson az USA és más országok kapcsolatainak.

Mi hűei vagyunk annak, hogy az USA és a Szovjetunió vezetői találkozzanak, az Amerikai Egyesült Államok vezetőitől függ a találkozó létrejötte.

Kétségtelen, hogy a nemzetközi feszültség enyhülése nemcsak a Szovjetuniótól és az USA-tól függ — állapítja meg N. Sz. Hruscsov —. Ehhez a többi államoknak is hozzá kell járulniuk, Angliát is beleértve. Ezzel szemben nehezen állíthatjuk azt, hogy a brit szigeteket átalakítása amerikai atom- és rakétabázissá kedvező lenne a nemzetközi béke és Ant-

glia biztonsága szempontjából. Engedje meg, hogy feltegyem a kérdést: vajon ki lehet biztos abban, hogy az amerikaiak kezében levő angol atombázisokon felhalmozott korszerű fegyvereket nem használnák fel az USA katonai parancsnokságának kénye-kedve szerint az angol nép, és az angol parlament, sőt az angol kormány megkérdése nélkül. Nem jelent-e mindez azt, hogy Anglia a Szovjetunió s a többi békeszerető államok elleni háború hídijévé alakult? Át? Történelem példaként akkor, ha egy véletlen körülmény folytán az Önök országában levő amerikai katonai támaszpontokon található pusztító fegyvereket a békeszerető országok ellen használnák fel. Kétségtelen, hogy ezt pusztító erejű ellen-csapás követné. Nyilvánvaló, hogy ebben az esetben az angol nép belekeveredhetne egy atomháborúba, amely magának Angliának a létezését veszélyeztetné. Higgye el nekem Russel ur — írja N. Sz. Hruscsov, — hogy ezeket nem azért mondom el, hogy megfélemlítem az Ön honfitársait, hanem azért, mert tisztelget és nagyrabecsült érzünk az Ön népe iránt, és a legbarátiabb kapcsolatot akarjuk fenntartani az Ön országával. Azt mondandó ezt, mert ismerem a korszerű fegyverek erejét. Nem csoda, hogy az angolok millióit jogosan nyugtalanítja az atombázisok létezését az ország területén.

N. Sz. Hruscsov a továbbiakban hangsúlyozza, hogy az államoknak közzé erőfeszítéseket kell tenniük a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében. Ezt a célt szolgálja a két nagyhatalom — a Szovjetunió és az USA — képviselőinek találkozója és a kapitalista és szocialista országok képviselőinek szélesebbkörű találkozása is.

Annnyira komoly ma a helyzet — írja Hruscsov, — hogy mindazoknak, akik bármilyen módon csökkenteni tudják a háborús veszélyt, erőfeszítéseket kell tenniük ebben az irányban.

Hruscsov hangsúlyozza, hogy az angol nép, amely a második világháborúban bátran harcolt a közös ellenség ellen, jelentős mértékben előmozdíthatja a béke fenntartásának és megszilárdításának ügyét. Minél erőteljesebben hangzik fel a népek szava a békéért való harcban, annál kisebb lesz a katonai kalandok hűveinek lehetősége arra, hogy új háborút robbantsanak ki — írja Hruscsov.

Az Ön levele felhívás a békéért való harcra — folytatja Hruscsov — Engedje meg, hogy kifejezzem abbéli reményemet, hogy az Ön felhívása nyomán megsokszorozódik Angliában és a világ más országaiban a békeharcosok száma.

Teljes mértékben osztjuk az Ön felhívásban foglaltakat és kollégákkal együtt remélni szeretnénk, hogy más államok vezetői is támogatni fogják az Ön hű vágyát, az államok közötti kapcsolatok megjavítására.

Hruscsov a következő szavakkal fejezi be levelét:

Napjainkban a békéért, a „hidegháború” megszüntetéséért, az államok békés együttéléséért folyó harc a világ összes népeinek, az összes jószándékú embereknek létfontosságú ügye. Az a véleményünk, hogy az egyik vagy a másik rendszer felsőbbrendűségét ne a harcokban bizonyítsuk be, hanem a haladásért, a nép életszínvonalának emeléseért folytatott békés versengésben.

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlése Elnökségének törvényerejű rendelete a Nagy Nemzetgyűlés összehívására

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége az Alkotmány 37. szakaszának a) bekezdése alapján 1958. január 11-én, szombaton reggel 9 órára összehívja a Nagy Nemzetgyűlés ülészakát a nagynemzetgyűlési palotába.

Bukarest, 1958. január 8.

ANTON MOISESCU, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének alelnöke

GHEORGHE STOICA, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára